

PREEK
Kerkdienst met de ICAD
in Carnisse Haven

Zondag 13 februari 2022

'Waar was je nou?'

Voorganger: Bert de Wit

We lezen uit de Bijbel: Johannes 11 vers 17 tot en met 27

'WAAR WAS JE NOU?'

'Waar blijft hij nou!' – roept Marta.

'Ja, waar blijft hij nou?' – zegt Maria.

Marta heeft het in de afgelopen dagen wel honderd keer geroepen:

'Waar blijft-ie nou!'

En Maria heeft wel honderd keer gezegd:

'Ja, waar blijft hij nou?'

Hun broer, Lazarus, was heel erg ziek.

Hij lag te rillen van de koorts.

En de dokter kon er niks aan doen.

De dokters van toen konden er bijna nooit wat aan doen.

Daar had je niet zoveel aan.

Maar als niemand iets deed dan zou Lazarus dood gaan!

Hij was doodziek.

'Was Jezus maar hier', had Maria gezegd.

'Jezus, ja natuurlijk! Die kan ons helpen!' had Marta uitgeroepen.

Maar Jezus wás er niet.

Jezus was er een tijdje tussenuit.

Hier in Betanië, vlakbij Jeruzalem, was het te gevaarlijk voor hem.
Hier had hij vijanden die hem kwaad wilden doen.
Daarom was hij naar Galilea gegaan, ver hier vandaan.
Daar was hij veilig.

‘Jezus moet zo snel mogelijk hier komen’, had Marta geroepen.
‘Ja, Jezus zou hier moeten komen’, had Maria gezegd.
Marta was direct naar de buurjongen gegaan.
‘Jij kunt hard lopen’, had ze gezegd: ‘Ga als de wiederweerga naar Galilea!
Zoek daar zo snel mogelijk Jezus op en zeg hem,
dat zijn vriend Lazarus héél erg ziek is.
Dan weet ik zeker dat hij komt!’

Dat was al weer een week geleden.
De buurjongen had Jezus al lang gevonden.
Jezus wist nu heus wel dat Lazarus heel erg ziek was.
Hij had al lang in Betanië kunnen zijn.
Maar hij was er niet.
Hij was er in elk geval niet op tijd.
Want Lazarus is al gestorven.

Het was stil geworden in hun huis.
Marta riep niet meer: ‘Waar blijft hij nou?’
Maria was altijd al een beetje stil.
En Lazarus was er niet meer.
Hij lag al een paar dagen in zijn graf.
Ze hadden hem direct begraven nadat hij was gestorven.
Dat was in die warme landen de gewoonte.

En toen was daar ineens die snelle buurjongen weer.
Hij hijgde en hij was bezweet van het rennen.
‘Jezus komt er aan!’ zei hij.
Marta sprong overeind.
Maria bleef stil voor zich uit kijken, alsof ze het niet had gehoord.
Maar Marta rende de deur uit.
Met grote passen liep ze door het dorp in de richting van de hoofdweg.
Ze bedacht wat ze zou zeggen als ze Jezus zou zien.
‘Waar was je nou!!!’ (boos)
Maar toen ze hem tegenkwam aan de rand van het dorp
en zag hoe hij haar aankeek, zei ze:
‘Waar wás je nou???’ (wanhopig)
En toen Jezus haar een knuffel gaf moest ze heel erg huilen.

‘Als je op tijd hier geweest was, dan had Lazarus nog geleefd’, zei ze na een poosje.
Marta veegde de tranen uit haar ogen en ze snoot eens flink haar neus.
‘Maar nu ben je er wel’, zei ze, ‘en ik weet dat God jou alles geeft wat je vraagt...’
‘Ja’, zegt Jezus, ‘jouw broer Lazarus zal uit de dood opstaan’.
Marta zucht eens diep.
‘Jawel, dat weet ik wel’, zegt ze, ‘ooit komt er een dag,
dan wordt alle dingen nieuw en dan zullen we allemaal ópstaan.
Maar dat is pas aan het einde der tijden.
Dat duurt nog vreselijk lang!
En al die tijd moeten we Lazarus missen.
Hij is nú dood! Hij ís er niet meer’.

‘Omdat jij er niet was’, denkt ze – maar dat zegt ze niet hardop.
Toch is het alsof Jezus haar heeft gehoord.
Hij spreidt zijn armen uit en hij zegt met een glimlach:
‘Kijk eens, Marta: ík ben het!’

Ik ben de opstanding en het leven.
Je hoeft niet te wachten tot het einde der tijden.
Ik ben hier en nu voor jou, voor Maria én voor Lazarus de opstanding en het leven.
Als je in mij gelooft dan lééf je, dan leef je écht, dan kun je niet meer sterven.
Want ik ben er voor jullie, altijd en overal, ook al ben je gestorven.
Geloof je dat, Marta?’

Marta weet niet of ze alles begrijpt wat Jezus daar zei,
maar dat doet er eigenlijk helemaal niet toe.
Want één ding weet Marta heel zeker, en dat is: dat ze hem gelóóft.
‘Ja, natuurlijk geloof ik u!’ zegt Marta.
‘U bent de messias, de Zoon van God!’
Marta is nog steeds heel verdrietig.
Maar ze weet nu dat ze niet alléén is in haar verdriet.
Ze is niet meer boos of wanhopig omdat Jezus er niet wás.
Want ze voelt nu, ze weet nu, ze gelóóft nu -
dat Jezus er al die tijd was en dat hij er altijd zal zijn.
Zoals God altijd met haar is.
En dat is een pak van haar hart!

Het verhaal gaat nog verder.
Marta gaat Maria er bij halen.
En Maria begint weer net als Marta met te vragen: ‘Waar was je nou?’
En dan gaan ze met z’n allen naar het graf van Lazarus,
waar hij al 4 dagen in had gelegen...
En dan roept Jezus Lazarus om uit het graf te komen.
Hij roept Lazarus om uit de dood op te staan en te leven.
Dat deed Jezus om te laten zíen wat hij bedoelde.
Hij liet zien dat hij gekomen was om mensen het léven te geven.
En dat je als je met Jezus leeft, je nooit kunt sterven.
Want hij leeft altijd met je mee, hij is bij je in leven en in sterven.

Nu gaan de bloemen nog dood.
Nu moet je soms nog huilen.
Want je voelt je soms zo alleen.
Maar dan zegt Jezus: ‘Hier ben ik!’
‘Ik ben bij je, altijd en overal.’
Daarom mogen ópstaan en met hem meegaan,
straks als Jezus terug komt – maar ook nu al.
Want hij is hier en nu, ook voor ons, de opstanding en het leven.
Geloven jullie dat?